

РЕШЕНИЕ

№ 43142

гр. София, 23.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 25.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4551** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 във вр. с чл.204, ал.3 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по иск за обезщетение за вреди, предявен от З. К. К. срещу СДВР. Претендира се по равно обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, общо в размер на 1638 лв. за периода от 19.04.2023г. до 31.05 2023г., вследствие неиздаването в срок на свидетелство за управление на МПС /СУМПС/, категория С.

Съгласно изложеното в уточнителния отговор на ищеца, същият е бил поставен в невъзможност да извършва законово регулирана дейност – управление на МПС с тегло над 3.5 тона /кат.С/ и управление на трактор /категория Т/, което било пречка да бъдат закупени такива МПС, предвид нуждата те да бъдат придвижени по пътищата за обществено ползване до [населено място], общ. Р., обл. В., където се опитвал да развива стопанска дейност. Твърди се, че към датата на отказа да бъде издадено СУМПС – 19.04.2023г., на конкретно посочен интернет адрес е имало обява за малък трактор с мощност 23к.с. на цена 12000 лв., който към датата на подаване на жалбата е бил вече продаден и месеци наред не е имало толкова малки и евтини трактори, поради което ищецът бил принуден да купи по-голям трактор с мощност 31 к.с. при цена 16 500 лв. на изплащане. Счита, че неиздаването на СУМПС в срок е довело до оскъпяване на покупката и на допълнителни разходи под формата на лихви по лизинговия договор. Отделно сочи запустяване на земите в периода на липса на обработка, което счита за повреда на недвижимия имот, и неполучени добиви от тези земи, което за ищеца били пропуснати ползи. Твърди също, че несвоевременната обработка през 2023г. е довела до разрастване на съществуващи нежелани растителни видове на имот 77493.36.73 с обща площ 5 дка, което довело до необходимост от

допълнителни механични обработки в края на 2023г. и през цялата 2024г., до липса на реколта през 2023г. поради невъзможност за обработка на почвата през пролетния селскостопански период, до погиване на реколтата през 2024г. поради заплевяването въпреки извършените три обработки на почвата.

В проведеното съдебно заседание ищецът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, чрез юрк. В.-Г., оспорва предявения иск в писмен отговор на искова молба, като счита претенцията за неоснователна и недоказана. В съдебно заседание ответникът се представлява от юрк. С., който моли предявеният иск да бъде отхвърлен, евентуално обезщетението да бъде намалено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за недоказаност на исковата претенция.

От фактическа страна се установява следното:

З. К. К. е подал заявление с рег. № 7431/06.03.2023г. за издаване на СУМПС за придобита нова категория за управление /категория С/. За подаденото заявление му е издаден талон с вх. № 26/7431, посочващ дата за получаване след 03.04.2023г.

На 03.05.2023г. З. К. К. е подал до АССГ жалба срещу отказ от 19.04.2023г. на СДВР - отдел „Пътна полиция“ да издаде ново СУМПС, въз основа на която е било образувано настоящото дело. С жалбата при условията на евентуалност е предявен и иск за обезщетение за вреди.

На 18.05.2023г. е било издадено на З. К. К. СУМПС №[ЕИК], валидно за категории АМ, В1, С1, С, Т., получено от ищеца на 31.05.2023г.

С Определение № 8362/09.10.2023г., на основание чл. 159, т.4 от АПК, жалбата на З. К. К. е оставена без разглеждане.

С Определение № 5944/15.05.2024г. по адм.д. № 3934/2024г. ВАС е отменил Определение № 8362/09.10.2023г. по адм.д. № 4551/2023г. на АССГ и е върнал делото за продължаване на производството по иска на З. К. К. за обезщетение от оттеглен административен акт.

С Определение № 20032/15.10.2024г. жалбата на З. К. К. срещу мълчалив отказ на началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР по заявление за издаване на СУМПС с рег. № 7431/06.03.2023г. е оставена без разглеждане на основание чл.159, т.3 от АПК и производството по делото е прекратено в тази му част. Съобразно указанията на ВАС производството по иска за обезщетение е продължило до настоящия етап.

Правни изводи

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Съгласно чл. 203, ал.1 АПК исковете за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на тази глава.

Съгласно разпоредбата на чл. 204, ал. 3 от АПК, когато вредите са причинени от нищожен или оттеглен административен акт, незаконосъобразността на акта се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Настоящият случай попада именно в хипотезата на чл.204, ал.3 АПК, доколкото хипотезата на издаден административен акт в рамките на процедурата по съдебно оспорване на мълчалив отказ на административния орган да издаде поискания такъв акт се приравнява на оттегляне на акта по чл.156, ал.1 АПК.

За да бъде ангажирана отговорността на държавата по чл.1 от ЗОДОВ, следва да бъдат налице следните предпоставки – незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или

длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменен/и по съответния ред /в настоящия случай – оттеглен административен акт/, вреда от такъв административен акт, причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

В случая, с оглед влязлото в сила Определение № 20032/15.10.2024г. на АССГ по настоящото дело и Определение № 5944/15.05.2024г. по адм.д. № 3934/2024г. на ВАС следва да се приеме за безспорно, че е налице хипотезата на чл.156, ал.1 АПК, предвид издаването на СУМПС след оспорването на мълчаливия отказ по подаденото от З. К. заявление с рег. № 7431/06.03.2023г.

По делото обаче не е доказано нито причиняването на вредите, нито причинната връзка между претендираните като настъпили вреди и незаконосъобразното издаване в срок на исканото СУМПС.

На първо място, не е доказано, че ищецът извършва стопанска дейност – не са представени доказателства за притежаване или ползване от ищеца на недвижими имоти в посочения от него район – [населено място], общ. Р.. Приложената от ищеца извадка /първа страница/ от нотариален акт за покупко-продажба не доказва нито собственост върху посочените от ищеца недвижими имоти в [населено място] и [населено място] /предвид липсата на данни относно предмета на договора, съответно индивидуализиращи данни за имотите, за които се отнася/, нито обстоятелството, че ищецът упражнява селскостопанска дейност в тези имоти.

На следващо място, не е доказано, че ищецът е закупил посочените от него тежкотоварен автомобил И. /през м. август 2023г./ и трактор И. /през м. септември 2023г./, както и че това е станало поради невъзможността за закупуване на трактора /Я./, обявен на посочения от ищеца сайт за цена от 12 000 лв. Всъщност налице е само твърдение за предполагаемо намерение на ищеца да закупи трактора, за който се сочи, че е била активна обявата към датата, към която е следвало да бъде издадено исканото СУМПС. Липсват обаче обективни данни, че са предприети конкретни действия и постъпки от страна на ищеца в тази насока, но те не са довели до конкретен положителен резултат /закупуването на превозното средство/ поради неиздаването на СУМПС в срок. Съответно, няма никакви основания да се приеме, че ако СУМПС е било своевременно издадено, то ищецът е щял да придобие този именно трактор, съответно, че е пропуснал да придобие превозно средство на по-ниска цена.

На следващо място, не са ангажирани никакви доказателства за запустяването на стопанисвани от ищеца земеделски земи вследствие несвоевременна обработка, причина за която се явява неиздаденото в срок СУМПС, в това число не са събрани заявленията от ищеца гласни доказателства, въпреки че съдът е допуснал разпита на посочения свидетел при режим на довеждане, което обаче не е осъществено.

В обобщение на изложеното, не е доказано нито наличието на претърпiani от ищеца имуществени или неимуществени вреди, нито тяхната обусловеност и причинно-следствена връзка с неиздаденото в срок СУМПС. С оглед на това исковата претенция следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Предвид изхода на спора, на основание чл. 10, ал.2, ал.4 ЗОДОВ, на ответника следва да бъде заплатено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III отделение, 51 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ иска на З. К. К. срещу СДВР за обезщетение за имуществени и неимуществени вреди за периода от 19.04.2023г. до 31.05.2023г., общо в размер на 1638 лв., вследствие неиздаване

в срок на свидетелство за управление на МПС, категория С, по заявление с рег. № 7431/06.03.2023г.

ОСЪЖДА З. К. К. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: